

ČISTA IN ZELENA LJUBLJANA

Akcija teče do 25. aprila

Vrhunec letošnje akcije za čisto in zeleno Ljubljano se je odvijal v vseh ljubljanskih občinah v soboto, 18. aprila. V Komunalnem podjetju Ljubljana toz Javna higiena je bila ta dan organizirana tudi dežurna služba, ki je sprejemala

naročila za odvoz kosovnega materiala na telefonski številki 316-382. Kjer zaradi obsežnosti čistilne akcije odpadkov še niso odpeljali, jih lahko pokličete še ves teden do 25. aprila. Važno je le, da ste odpadke postavili ob zabojnike ali na vozilom dostopna mesta.

Letos se je koordinacijski odbor za čisto in zeleno Ljubljano, ki deluje pri mestni konferenci socialistične zveze, akcije lotil še posebej skrbno in zaradi kasne pomladi tudi bolj pospešeno kot prejšnja leta. Pripravili so poseben poziv, natiskan v obliki letaka, in ga poslali vsem ljubljanskim krajevnim skupnostim, šolam, vrtcem, delovnim organizacijam ter raznim društvom, da bi bilo čiščenje mesta in okolice čim bolj množično. V akciji je poleg občinskih odborov za čisto in zeleno Ljubljano sodelovala tudi Mestna uprava inšpekcijskih služb. Komunalno podjetje Ljubljana toz Javna higiena je krajevne skupnosti Ljubljane v ta namen opremila s plastičnimi vrečkami in rokavicami za enkratno uporabo.

Hortikulturno društvo mesta pripravlja skupaj z mestnim komitejem za urbanizem in varstvo okolja na jesen akcijo za zaščito zelenih površin v mestu. S posebnim razglasom in anketo se bodo obrnili na Ljubljančane s prošnjo za predloge za obnovo, ohranitev, nego ter zaščito drevesa, skupine dreves, drevedra ali zelene površine v Ljubljani. Razmišljati lahko začnete že zdaj!

Akcija pomeni nekaj več

Morda bo to za nekoga nezanimiv članek vendar želim napisati nekaj svojih misli in pogledov, ki zatrjujejo, da nemalokrat prehitro in ne dovolj premišljeno pristopamo k našim skupnim problemom.

Z namenom, da se vključimo v akcijo čiste in zelene Ljubljane in s tem prispevamo k beli Ljubljani smo se v našem bloku Reška 1 do 17v KS Stane Sever organizirali že 11. aprila. V lepem sončnem dnevu smo akcijo brez predhodne priprave zelo dobro speljali. Edina pomanjkljivost je bila nezadostno število orodij za čiščenje, udeležba stanovalcev bloka pa je bila velika.

Vse pohvale vredne pa je bila zagnanost fantov in deklet. Marsikdo od nas starejših se je ob pogledu nanje, spomnil svoje mladosti. Koliko prostora smo imeli mi, ko smo bili mladi – gozdove, travnike, drevesa, po katerih smo plezali, skratka našo mladostno energijo smo imeli kje porabiti. Kaj pa imajo danes ti naši otroci? Majhen prostor pred bloki. Jezimo se nanje, ko igrajo nogomet, kadar so preglasni, če pa komu prileti žoga v okensko

šipo pa znamo to kaj hitro označiti kot zločin in divjaštvo brez primera. Ko mlade srečujemo na stopniščih, se hujdujemo nanje, češ, ali morate prav tu povzročiti gnečo in nered. Le malokdaj pa pomislimo kam naj sploh gredo.

Med vsakim zrnem je tudi plevel. Če ga ne iztrebimo, preraste dobro zrnje, to pa se je dogajalo tudi pri nas.

Akcija čiščenja okolja našega stanovanjskega objekta je dokazala, da je pretežen del matine zelo dober, da mu je treba ponuditi roko v skupno sodelovanje. Drug drugega potrebujemo, zato smo mnenja, da bi bilo potrebno, da tudi krajevna skupnost ponudi svojo roko v rešitev problemov s katerimi se srečujejo mladi. Verjetno ostajajo v okolju prostori, ki bi lahko služili mladim za njihove mladinske dejavnosti. Res je, da so organizirana igrišča, toda še vedno pa se mladina najraje zadržuje v bližini doma. Ta akcija je pokazala, da imamo dobro mladino, ki želi deliti z nami majhen rekreacijski prostor, zblizalo nas je, zato je pohvale vredna. ALOJZ KOROŠEC

NAŠA ANKETA

Koliko lahko prispevamo k varstvu našega okolja?

Kako pomembno je okolje za naše življenje, o tem si mnenja nikakor niso sporna. Kupi odpadkov v neposredni bližini naših bivališč, iztočne fekalije, izpušni plini motornih vozil, strupene odpadke v potokih in rekah, vse to počasi toda vztrajno načenja naš življenjski prostor, in če ne bomo pravočasno zajezili tega žalostnega procesa, potem se nam gotovo ne piše ravno najbolj rožnata prihodnost. Vnovič oživete pobude za ureditev okolja v naših naseljih, so ob vsem tem več kot dobrodošle. In koliko lahko prispeva naš občan kot posameznik, da bodo naši kraji ali ulice deležni čimveč blagajin in čim manj barjanskih osatov? O tem govori današnja anketa.

Božidar Pahor

Slavka Alič

Božidar Pahor, Vič: »Po mojem lahko posameznik pri varstvu okolja veliko prispeva. Če vzamem samo star papir, ki leži okrog naših blokov: prepričan sem namreč, da človeku ne bi bilo potrebno niti pol ure na teden, da ga vsaj potavežem pobere. Drugo: vozniki motornih vozil čakajo s prižganimi motorji pred železniškimi zapornicami, namesto da bi motorje ugasnili. Problem je očiten zlasti pri viški gimnaziji. Tako vsak dan vsaj dve uri izpušni plini čisto po nepotrebnem onesnažujejo zrak. V Nemčiji tega nikakor ne dovoljujejo. Bil sem štiri leta gori in rečem vam, tam motorji vozniki pred zapornicami obvezno ustavijo motorje. Isto pri nas velja za raznašalce plina. Namesto, da bi ugasnili motorje svojih vozil, ko po hišah raznašajo plin, jih mirno puščajo prižgane. A ne le ti, marveč tudi lastniki številnih zasebnih vozil, ki so parkirana pred bloki in stanovanjskimi hišami. Vsi ti brezvestno onesnažujejo zrak.«

Slavka Alič, Setnik: »V prvi vrsti bi moral vsakdo dati smeti tja, kamor sodijo. Vsakdo pa bi se moral tudi zavesti, da kar uničimo, je treba nujno tudi obnoviti in sanirati. Ne more nam biti vendar vseeno, kaj bomo puščali našim otrokom. Ti imajo vso pravico, da dobe prav takšno življenjsko okolje, kakršnega so imeli njihovi starši. Prav pa bi bilo tudi, da posameznik spodbuja še druge k varstvu okolja. Tu je namreč moč še marsikaj storiti, medtem ko za nekatera druga področja tega ne bi mogli trditi.«

Jožica Perme, Lavrica: »Posameznik bi se moral predvsem vključiti v skupna prizadevanja za zajezitev

Jožica Perme

onesnaženosti. To je njegova primarna dolžnost. Moral pa bi tudi, če se le da, vplivati še na druge. Predvsem pa naj bi vedel, kam se odlagajo smeti, in ne da jih nosi skrivaj v gozd, v opuščene jarke ali kdove kam še vse. Zemlja sicer resda počasi vsrka odpadne predmete iz železa, lesa in papirja, ne pa tudi odpadke iz plastike in drugi sintetičnih snovi. Teh pa je danes še skoraj največ.«

Franc Zakrajšek, Karlovica: »Pri nas so še največji problem vozniki iz mesta, ki prihajajo sem gor in odlagajo smeti, kjerkoli se jim pač zahoče. Sam sem gozdar in to nadlogo dobro poznam. Po mojem bi moral vsakdo, ki zasači onesnaževalca pri »delu« nemudoma ukrepati in ga brez pomislekov prijaviti. To bi edino zaleglo. Čas pa bi bil tudi, da se preostale vasi končno dobijo zabojnike; tako bi ne samo omejili divja odlagališča, ampak tudi laže ugotavljali morebitne kršitelje.«

Doris Prunk

Safia Mujagić

Doris Prunk, Polhov Gradec: »Vprašanje zase je razmah civilizacije kot take. Danes je že tako, da človek že skoraj za vsak meter poti sede v avto, pa čeprav bi lahko tisto pot napravil peš. S tem dejansko ne napravi usluge ne sebi in ne naravi. Drugo vprašanje pa je naša zavest o varstvu okolja nasploh: veliko je košev za odpadke, a jih žal vsi ne uporabljajo. Kdove zakaj ne. Po mojem bi moral vsakdo, ki opazi naraščajočo onesnaženost v svojem okolju, o tem opozoriti KS. To bi potem morda zajezilo nadaljnje onesnaževanje.«

Safia Mujagić, Rob: »Okolje je že od nekdaj ogledalo človeka. Potem lahko sodimo, koliko kdo dá na varstvo svojega širšega življenjskega prostora. Skratka, pri posamezniku se vse začne. Prav zato ta nikakor ne bi smel gledati, kaj počnejo drugi, ampak bi moral samokritično začeti pri sebi.«

BRANKO VRHOVEC

Z OBISKA »TRUBARJEVE DOMAČIJE« NA RAŠCI

Zibelka slovenske besede se odpira turizmu

»O Slovencih vemo vse, o Trubarju pa nič.« To je bila misel ene od naključnih obiskovalk obnovljene Trubarjeve spominske zbirke na Rašci, ki je tudi one sobote vsa obsijana z zgodnjim spomladanskim soncem in odeta v stoletno patino ždela med mičnimi raškimi hišami in starim drevjem in čakala na nove turiste.

Trubarjev spominski dom ali Trubarjev gaj, če hočete, v resnici postaja kraj, kjer naj bi Slovenci kalili svojo zgodovinsko in kulturno zavest; kjer naj bi za vselej posadili pisano slovensko besedo na oltar spoštovanja; in kjer naj bi seveda v čim širšem zama-hu zacvetel turizem, z vsemi njegovimi sodobnimi atributi in pridobitvami vred.

»Za zdaj v glavnem prihajajo semkaj le manjše skupine turistov,« je vedel povedati ob letošnji komaj spočeti turistični beri muzeja podjetni Alojz Žužek, ki skupaj z ženo Ano skrbi zanj. »Pozimi nismo imeli tu več kot 2 do 3 avtobuse dnevno, s toplejšimi spomladanskimi dnevi pa si seveda obetamo večji obisk. Sonce je najboljši magnet za turiste. Lani denimo, od »Trubarjeve noči« sredi poletja, pa do kraja leta, smo zabeležili kar šestdeset tisoč obiskovalcev. Od tega je bil še posebej opazen delež turistov iz tujine. Le-ti prihajajo iz najrazličnejših držav: iz Italije, Avstrije, Francije, Belorusije, Gruzije in od drugod. Seveda včasih pride tudi do spodrseljavev. Oglašajo se kritike. Očitajo nam, da smo premalo pripravljene. Toda kako naj ustrežemo, prosim vas, denimo kar 1600 obiskovalcem, ko pa se jih najavi le vsega 800 ali še manj? Zanimivo je, da te

»kikse« tujci bolje prenašajo kot naši. Dobro namreč razumejo, da s tako maloštevilno ekipo ne moremo delati čudežev.«

Široka pomoč pri obnovi

Pot do obnove Trubarjevine je bila nedvomno edinstven primer v našem povojnem muzejstvu. Pa tudi delovne solidarnosti. Stotine in stotine delovnih ur in nič koliko večjih rok je bilo potrebnih, da so nekdanji kmečki relikvi dobili svojo nekdanjo podobno in da je domačija tudi sicer postala mamljiva za pedantno turistovo oko.

»Vrednost obnove celotnega kompleksa cenimo na okoli 7–9 milijard dinarjev,« pravi Alojz Žužek. »Od tega je največ denarja šlo za spominsko hišo in okolico. Del sredstev smo dobili tudi iz Trubarjevega di-

Mojca Stabej: »O Slovencih vemo vse, o Trubarju pa nič«

narja. Še izdatneje pa so nam pomagale razne organizacije z delom. Tu je treba še zlasti omeniti Geodetski zavod Ljubljana s Tonetom Klincem na čelu kot glavnim projektantom in nadzornikom; žago sta obnavljala Gozdarstvo Kočevje, TOZD Velike

Promet na Dolenjski cesti postaja vse nevarnejši

PREDSTAVLJAMO VAM NAŠ KRAJ:

LAVRICA

Potreb več kot možnosti

»Reševati probleme kraja, ki se urbano v celem zliža v mestom, je skorajda kakor bi reševal kvadraturu kroga.« Tako je pred natanko dvema letoma lakonično pripomnil ob tekoči problematiki Lavrice nek tamkajšnji krajan in tako po vsej priliki ostaja tudi še danes. KS Lavrico v resnici že leta vodijo v uradnih aktih kot del mesta, delati pa mora, kot pravijo njeni krajanji, kot podeželska krajevna skupnost.

»Trenutno smo še najbolj zaposleni s komunalnimi vprašanji,« sta povedala v skupnem pomenku predsednik sveta KS Lavrica Rado Kerin in predsednik skupščine KS Ludvik Kastelic. »Še zlasti nas zaposlujejo ceste. Za letošnje leto, denimo, komunalna skupnost načrtuje celovito obnovo Vrečarjeve, pri čemer naj bi uredili vse: odvodnjavanje, javno razsvetljavo in še okoli 800 m novega asfalta. To bo že šesta naša asfaltirana cesta, za njeno obnovo pa bo primaknila svoj delež tudi KS in krajanji sami in sicer toliko, kot je določeno po pravilniku.

Prav tako pa imamo v načrtu tudi popravilo

makadamske ceste z Lavrice na Orle, le da v tem primeru gre le za razširitev. Nosilec del bo Komunalno podjetje Ljubljana.«

Obnova in vzdrževanje cest je neogibno povezano tudi s čedalje večjimi sredstvi. Še zlasti pozimi, ko je vprežena tudi zimska služba. Na Lavrici so morali letos še posebej globoko seči v žep, saj so bili stroški spriču hude zime višji kot navadno. Sredstev pa krajevni skupnosti že tako primanjkuje.

Drugi problem je gradnja avtoceste Ljubljana–Zagreb. Le-ta bo peljala skozi Lavrico (Sela) in tovornjaki, ki dovažajo in odvažajo material, so močno povečali tovorni promet, s čimer se uničuje lokalna cesta. Občani ob tem, razumljivo, ne morejo ostati ravnodušni. Vendar pa se je izvajalec del obvezal, da bo po končanih delih ceste dokončno uredil.

Promet po Dolenjski cesti po besedah Rada Kerina že sam po sebi predstavlja svojevrstni problem. Vozniki veliko prehitujejo, prihaja do pogostih nesreč in če bodo hoteli povečati prometno

Trubarjeva spominska zbirka privablja vsak dan veliko obiskovalcev

Lašče in Hoja, TOZD Žaga Rob; kozolec KZ Velike Lašče, mlin, ki ga čaka še nekaj obnovitvenih del, pa obnavlja Žito Ljubljana, TOZD Mlini. Še vrsta drugih delovnih organizacij nam je z delom ali materialom priskočilo na pomoč in brez katerih spominski kompleks ne bi dobil zdajšnje podobe. Zdaj je treba dokončno urediti še okolico in cestni prometni sistem. Seveda pa tudi akcija Trubarjev dinar še vedno teče.

Trubarjev spominski dom ima uradno zaposlena le dva: **Ano Žužek** in **Andreja Perhaja**, ki kot vodič skrbi za obiskovalce. Poleg Alojza pa pomagata tudi KUD »Primož Trubar« iz Velikih Lašč in Turistično društvo ter GD Rašca. Po mnenju Alojza Žužka je Andrej Perhaj sploh »duša« maloštevilne skrbstvene ekipe. »Vsaka skupina, ki ga hoče poslušati, ima gotovo nekaj od obiska,« pravi. Za zdaj pobiramo le simbolično vstopnino, v delu pa je že vstopnica, ki bo hkrati tudi vodič po domačiji in Trubarjevi

pešpoti, ki povezuje Rašco, Podsmreko, Veliko Slevico, Retje in Velike Lašče, kjer so spominske sobe Stritarja, Levstika in Trubarjeva čitalnica (14 km dolga pot se potem vrača nazaj k Trubarjevi domačiji). Prepričan sem, da bo s to novostjo ta kraj pritegnil še več obiskovalcev.

Mnenje obiskovalcev

Mojca Stabej, Ljubljana:
»Tu sem bila že enkrat poprej in sicer lani jeseni. Mislim, da je to prav primeren prostor za razne prireditve. Tudi vodič ni slab. Živa beseda je še vedno nadvse pomembna. Sicer pa so mi od vsega na tej domačiji še najbolj všeč umetelna vitražna okna. Po mojem premalo obnavljamo starožitne zanimive hiše. Nobena hiša namreč ni tako zanimiva kot stara. Velika škoda pa je, ker tu še vedno ni ustrezne cestne signalizacije, ki bi masovneje privabljala mimoideče.«

BRANKO VRHOVEC

varnost, bo treba nujno urediti semaforizirano križišče v centru Lavrice. Prav tako pa bo treba čimprej rešiti tudi vprašanje nezavarovanih železniških prehodov, kjer so prav tako zabeležili že več smrtnih primerov.

Center se bo razširil

Pahljača načrtov pa se ni dotaknila le cest in prometa. Za osrednji del Lavrice so že sprejeli zazidalni načrt VS4/4., v katerem je predvidena tudi izgrajna centra kraja z novo sodobno trgovino in stanovanjske soseske z 290 stanovanjskimi enotami. Projekt nameravajo spraviti pod streho v začetku naslednjega srednjeročnega obdobja.

»S to pozidavo bodo nujno nastale težave z zemljiščem,« dolgoročno razmišlja o projektu Rado Kerin. »Soseska bo »požrla« cele površine in kmetije, so, razumljivo, upravičeni do nadomestnega zemljišča. Nastali pa bodo tudi najrazličnejši komunalni problemi, saj se bo kraj z realizacijo celotnega zazidalnega načrta povečal še za kakih 1000 ljudi. Po drugi strani pa upamo, da se bomo tedaj končno le dokopali do nove trgovine, za katero se že dolga leta borimo.«

Manj časa pa bo treba Lavričanom čakati na novi otroški vrtec. Ta bo razveselil tamkajšnje malčke krajem tega meseca (aprila), zgradili pa so ga še iz III samoprispevka. Pot do vrtca, v katerem bo našlo prostor 80 otrok, je bila naravnost sififovska. Gradnjo so predvideli že pred nekaj leti, vendar pa nikakor niso mogli pridobiti zemljišča.

Drugi pomembni objekt, ki je obogatil krajevno skupnost, pa je novozgrajeni gasilski dom na Orlah. Tega čakajo še dokončna dela, služil pa bo mimo gasilstva tudi raznim drugim namenom. Podobno so obnovili tudi gasilski dom na Lavrici, KS pa s pomočjo Stanovanjskega podjetja in občine ureja tudi svoje lastne prostore. Potrebnovali bi le še več sredstev za obnovo kulturnega doma, ki ga koristijo za zbor krajanov in razne druge potrebe krajevne skupnosti.

Ureditev vodovoda in telefonskega omrežja

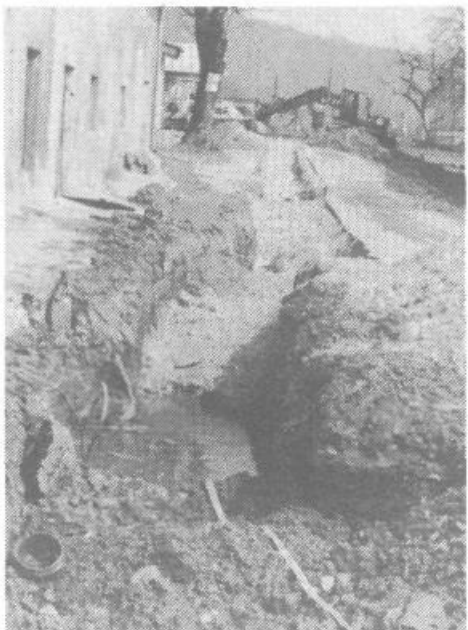
Z razširitvijo naselja, pa na sedežu KS ne morejo še mimo enega pomembnega vprašanja — krajevnega vodovoda. Trenutno je v gradnji povezava krajevnega omrežja z novim vodovodom Ljubljana-Skofljica, hkrati pa tudi napeljalni vodovod za novo stanovanjsko sosesko. Zaselek Orle ima svoj lokalni vodovod, za katerega pa je predvideno, da ga mestni vodovod sanira in sprejme v svoje upravljanje. Ta vodovod je prav tako vključen v letošnji plan komunalne skupnosti.

Kako pa se premika pri krajevnem telefonu, ki seveda tudi za Lavričane ne more biti postranska stvar? O tem sta povedala naša sobesednika naslednje:

»Trenutno imamo v kraju kakih 50 telefonskih priključkov, s tem, da delimo telefonsko centralo skupaj s Škofljico. Zgrajeno je novo kabelsko omrežje, zdaj pa je treba dokončati še tehnična dela, ki jih izvaja PTT Ljubljana. Slednji se je obvezal, da na Škofljico postavi novo centralno in tako predvidevamo, da bo v kraju še letošnji jesen zavzelo novih 250 telefonov. V osrednjem delu Lavrice pa je hkrati v gradnji tudi omrežje kabelske distribucije televizijskega in radijskega signala, ki bo posodobilo kraj tudi na tem področju. Kakih 100 priključkov financirajo krajsani sami.«

Vsa ta široko zastavljena dela dovolj jasno pobijajo namigovanja, da odgovorni na Lavrici skrbijo le zasvoj ožji del naselja. »Očitek nikakor ni na mestu,« zavračajo te pomisleke slednji: »Vse, kar delamo, delamo solidarnostno, pa naj gre za oddaljen zaselek ali pa samo jedro kraja.«

BRANKO VRHOVEC

Vse je pripravljeno za gradnjo vodovoda v kraju

pobude, predlogi, razmišljanja Sveta za turizem

Iz zabeležke zadnje seje...

Svet za pospeševanje turizma je sprejel osnovne programske smernice za svoje delo že takoj v pričetku letošnjega leta. S svojo aktivnostjo smo že močno zakorakali v posamezne dele naših turističnih društev in krajevnih skupnosti, zato je zastavljene akcije nujno potrebno le še nadgraditi.

Prihajajo že prve prijave za akcijo ocenjevanja našega okolja. Po najodročnejših predelih naše občine se ustanavljajo turistična društva in njihov cilj je povsem preprost: ponuditi to, kar pač znajo in zavarovati to, kar imajo. To pa je osnovni moto našega dela. Ponuditi gostu najslajše kulinarčne skrivnosti kraja, prikazati navade in običaje, poskrbeti za objekte, ki so del naše naravne in kulturne dediščine. Zadovoljni smo lahko s takšnimi programi. Nikjer pa seveda ne pozabimo na popotnike oziroma sprehajalca, ki pride skozi kraj. Imamo že kar 6 kmetij odprtih vrat, ki so po nekem pravilnem redu razvrščene po naši občini in so res »odprtih vrat«.

Na naši zadnji seji smo strinjali vse te ugotovitve, istočasno pa ugotavljali, da je naše delo preveč »široko zastavljeno«, da bi lahko ostali le v svojih mejah. Vedno več je želja po sodelovanju z ostalimi turističnimi društvi, oziroma izmenjati si izkušnje je bilo vedno dobrodošlo.

Prioriteno prednost smo v programih namenili tudi našim gostincem, ki s »Tedni viških gostincev« postajajo pravi pionirji tovrstne ponudbe in kar je bilo rečeno na zadnji seji »biti v tednu gostincev, ni tako lahko, imeti moraš izredno kvaliteto.« Veseli smo teh besed, saj vemo, da lahko prava konkurenca privede do prave kvalitete. In prav to se je zgodilo v naši občini.

Naloga, kateri pa nameravajo posvetiti prav tako veliko pozornost je prodreti z turistično miselnostjo med naše osnovnošolarje ter kontinuirano zagotavljati vrste podmladka v naših društvih.

MOJCA ČERNE

Iz dela Turističnega društva Trnovo

Nekateri bralci Naše komune nemara že vedo, da je bilo lansko leto ustanovljeno turistično društvo Trnovo. Peščica krajanov se je za ustanovitev društva odločila zato, da bi oživila in poživila vse dejavnosti, ki lahko pripomorejo k urejenemu, čistemu in lepemu videzu naše krajevne skupnosti, v kateri bo še bolj prijetno živeti in ki se jo bo tudi splašalo obiskati. Pri tem smo izhajali iz spoznanja, da je bilo to območje nekoč znano ljubljansko predmestje z obilico zelenja in zelenjave in s svojo značilno kulturno in bivanjsko tradicijo. Danes pa je to že tudi moderna predmestna soseska s številnimi stanovanjskimi bloki in pomankljivo pripadajočo infrastrukturo. Gostejša poselitev kraja je prinesla nove navade in probleme, s katerimi se bolj ali manj uspešno ubadajo vsi dejavniki v naši KS. In tem prizadevanjem se želi pridružiti tudi Turistično društvo Trnovo. Tako smo si zastavili svoj program:

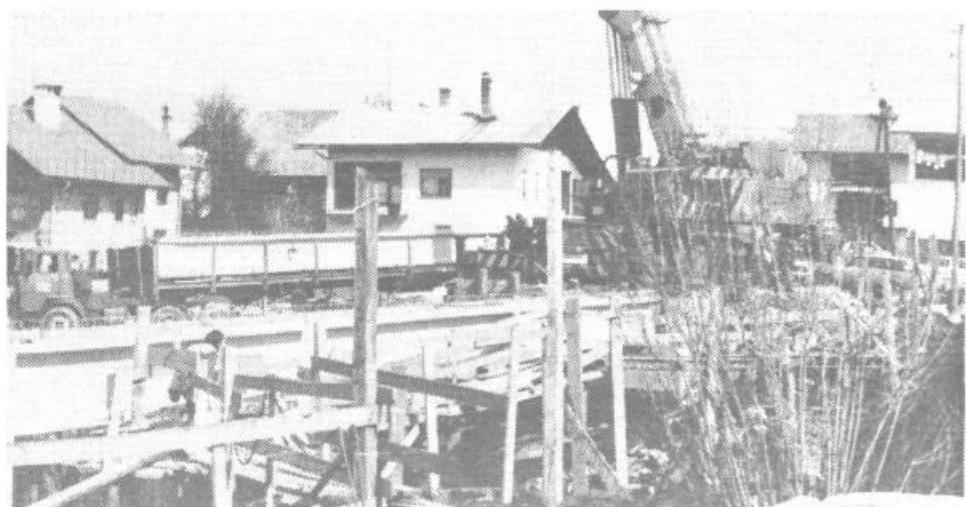
Turistično društvo namerava v prvem obdobju posvetiti posebno pozornost čistemu in urejenemu okolju. Že lansko leto jeseni smo naredili ogled naše KS in pri tem ugotovili, da stanje ni ravno razveseljivo. Zato se bomo vključili v predvideno aprilsko čistilno akcijo, apelirali pa želimo na vse stanovalce, hišne svete, osnovno šolo, lastnike hiš in parcel, da sproti čistijo vse odpadke, skrbijo za zelenice in žive meje in tako skrbijo za urejeno neposredno okolje. KS pa se bo trdneje povezala tudi s komunalnim podjetjem RAST, glede sprotnega vzdrževanja tistih zelenic in živih mej, ki so »v njihovem upravljanju«. Tu mislimo tudi na obrežje Ljubljance, ki je enkratno, toda, žal, vse premalo izkoriščeno rekreacijsko sprehajališče. Nadaljnja pozornost Turističnega društva bo veljala skrbi za lepši videz. Že do sedaj so bila marsikatera okna, balkoni in zelenice polne cvetic, okrasnega grmičevja in drugega zelenja. Radi bi torej še bolj spodbudili zanimanje za hortikulturo, ki je bila nekoč na našem območju tako rekoč doma. Nadaljnja skrb Turističnega društva

bo veljala oživitvi kulturnega spomina našega okolja. KS Trnovo obsega namreč vrsto izjemno zanimivih kulturnih prostorov in spomenikov. Tu sta srednjeveški naselji Krakovo in Trnovo s trnovsko cerkvijo, Jakopičeva rojstna hiša v Krakovem, Plečnikova hiša v Trnovem, Plečnikovo oblikovanje porečja Ljubljance in Gradašče z dvema izjemno zanimivima mostovoma, Cojzova cesta s spominskim obeležjem na Nika Štrifota, Rimski zid in izkopanine na Mirju, vrsta vil, znamenj in spomenikov — med drugim tudi Plečnikov spomenik NOB na Riharjevi cesti. Pa tudi nekatere arhitekture novejšega datuma so vredne ogleda. Namen našega društva torej je, da bi priklicali v spomin vse te znamenitosti, jih čez čas predstavili v ličnem vodniku in jih tako približali tudi drugim. Končno ima Turistično društvo namen, spodbuditi vzgojo podmladka preko VVO, osnovne šole, društev, kjer se zbira mladež, in drugih, da bi tako pridobili čimveč navdušencev za cilje našega društva.

Vendar peščica članov Turističnega društva sama ne more veliko. Zato se povezujemo z vsemi dejavniki v naši KS, želimo pa pridobiti tudi čimveč novih članov. Zato apeliramo na vse — pridružite se nam, če vidite smisel v našem programu! Potrebno je samo, da izpolnite tole prijavnico in jo pošljete na naslov: Turistično društvo Trnovo, Ljubljana, Zihlerlova 40.

BREDA CAJHEN

Podpisani(a)
Stanujoč(a)
Želim postati član TD Trnovo

Ogled montaže nosilcev na novem mostu čez Gradaščico na Šujci

Ko smo šli jeseni na šolski izlet po starem lesenem mostu čez Gradaščico na Šujci, smo morali paziti, da ne bi skozi katero od njegovih lukenj padli v vodo. Več kot nujno je bilo torej, da so v KS začeli razmišljati o novem. Pozimi so ga že začeli graditi.

V šoli smo zvedeli, da bodo v torek, 24. marca dopoldne pripeljali in montirali s posebnim dvigalom velike vzdolžne železobetonske nosilce in da si bo naša skupina učencev delo ogledala.

Ko smo prišli na gradbišče, nas je sprejel Jože Cankar, ki nam je opisal zahtevno temeljenje podpornih stebrov s pomočjo posebnih zagatnih sten. Pri betoniranju temeljev so morali neprestano odvajati vodo z močnimi črpalkami zaradi zelo visokega nivoja podtalnice. V posebnem

kontejnerju smo si ogledali tudi številne načrte za novi most od situacijskega načrta do različnih pogledov, prerezov in zrisanih detajlov. Ker nas je zelo zanimalo tudi veliko dvigalo za prenos nosilcev z vlačilca na mesto, kjer bodo vgrajeni, smo se napotili k strojniku dvigala. Z veseljem nam je razložil, kako deluje in še več drugih stvari, za katere smo ga vprašali.

Ko so velike železobetonske nosilce z vlačilcem pripeljali, jih je močno dvigalo neverjetno hitro in natančno preneslo na mesto, kjer bodo vgrajeni.

Z ogledom smo bili zelo zadovoljni. Hvaležni smo vodjem del na tem gradbišču, ki so nas kljub zahtevnemu in napornemu delu tistega dne sprejeli in nam prijazno odgovorili na vsa zastavljena vprašanja.

Mrzlikar Ambrož in Alič Mihael, 8. a raz.